

שבת תשפ"ג

פרשת
בא

239

עדות ישראל לאלקים

מה חדש?

מכות מצרים... קשה ככלל להשיג את המציאות של בני ישראל במצרים. חיים תחת שלטון זר ואכזרי. זוכדים בדרך וחרדים לגורלם.

לאחר שנים רבות לבני ישראל חיים בחוסר אונים מגיע המשיח.

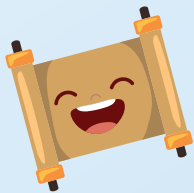
ה' שולח את משה רבנו כדי לגאול את בני ישראל ממצרים. המכות מגיעות בלא אחר כל ופלאים - הכל מתחיל. כל מה שהיה נראה שלא יתאיר אצולם - פלאים מסתנים והגאולה נראית באופק. פרשיות הגאולה מאמדות אותנו עלים דרכים רעים יכולים להסתיים פלאים בלי שום התרזה מוקדמת - אנחנו צריכים רק להאמין.

מחכים לפתרונות שלכם!

שמחים להצטרפים אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את הזלונים בבית הספר, ביחל
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקטה בסריחת הקיד.

מה בפרשה?

1 מכת ארבה. חיות קטנות אוכלות את התבואה במצרים.

2 מכת חושך. המצרים נמצאים בחושך גמור עד שהם לא יכולים לזוז.

3 ה' מצווה את בני ישראל לשחוט שה"ד בניסן, ולמרוח את דמו על משקוף הבית. כך לסמן שיש כאן משפחה של יהודים.

4 בחצי הלילה הקב"ה עובר בין בתי מצרים, והורג את בכורי מצרים.

5 בני ישראל יוצאים ממצרים, ומצווים לספר בכל שנה על הניסים שה' עשה להם. לזכר הניסים הגדולים אנחנו חוגגים את חג הפסח בכל שנה.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

אברהם לוי גדל בעיר צנעא שבתימן. אביו, יוסף, הרבה לעסוק בגמילות חסדים.

הוא שימש כרב הקהילה וכן היה שוחט ומוהל. בני הקהילה ידעו שבכל בעיה או קושי הם יכולים לפנות למשפחה ולקבל סיוע. אם זה בעזרה כספית, אם זה בעזרה פיזית ואם כדי לקבל אוזן קשבת ועצה טובה בשעת משבר.

על מנת לעבור ממקום למקום היו בני המשפחה רוכבים על חמור משפחתי. החיים הקהילתיים היו חשובים ומיוחדים.

בשמחות, בחתונות וגם בשעות צער וקושי היו נרתמים בני הקהילה לעזור אחד לשני. אירוע הקבלת פני רב בתימן היה אירוע מיוחד. כולם היו יוצאים עם נרות וטליתות לקבל פני המאריין שהיה מתארח בבית הכנסת ומשיבים על שאלות.

בדרכם לארץ ישראל התגוררו באהלים ונאלצו להתמודד עם ערבים שביקשו דמי כופר. בהגיעם לארץ הגיעו לעין-שמר, ומשם התאקלמו בארץ.

במלך בלעזר בבא...

הלכה ומצוה

אתמול ילד מהכיתה בא אליי לבקש סליחה. אחרי מה שהוא עשה לי- למה שאני אסלח לו?

"אָסור לְאָדָם לְהִיט אַכְזָרִי וְלֹא יִתְפִּיֵס אֶלָּא יְהֵא נֹחַ לְרַצוֹת וְקָשָׁה לְכַעַס וּבִשְׂעָה שְׁמַמְבִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ הַחוּטָא לְמַחַל - מֹוּחַל בְּלֵב שְׁלֵם וּבְנַפְשׁ חִפְצָה".
(הלכות תשובה, ב, י)

הלכה למעשה:

זה באמת לא קל. אבל כשמישהו בא, ומבקש סליחה מכל הלב - צריכים לסלוח לו. האמת היא שגם אתה בוודאי עושה טעויות לפעמים.. וגם אתה רוצה שיסלחו לך כשאתה מבקש סליחה, לא?

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בלוב, לא נהגו הכהנים לעלות לדוכן בימי החול אלא בתפילות שבת וחג בלבד. מנהג זה נהוג בקהילות שונות בגולה, בשור נה מהמנהג כאן בארץ ישראל שבו הכהנים מברכים את הקהל גם בימי החול. כך יוצא שעליית הכהנים לדוכן היא עניין מיוחד וחגיגי. כאן בארץ אין נוהגים כך. **גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!**

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

3 7 1

תפזורת מהפרשה

א	ר	ב	ה	ח	צ	מ	ע
צ	מ	נ	ה	ב	ו	כ	ג
ק	ו	ר	ב	נ	צ	ש	ב
א	מ	ש	ה	פ	מ	ע	כ
ר	צ	א	פ	ר	ס	נ	ו
ג	ר	ר	ר	ק	צ	ח	ר
ב	י	ק	ע	ת	י	ע	ו
ה	מ	ג	ה	צ	מ	נ	ת

ארבה/ חושך/ בכורות/ משה/ פרעה
מצרים/ פסח/ קורבן

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אוחילה לאל יחיש ישועה / ר' רפאל משה אלבז

תשלח מבשר מאד נעלה יורה
דעה יבין שמועה
רחם תזכור לעם לך סגלה אם
פעבדים אם כבנים

אזי שמך יגדל בעגלא תנשא
מלכותא דרקייעא
יחסה בצל כנפיה סלה גוי גם
צדיק שומר אמונים

מוכיח אדם ברב דברים לא
יחדל פשעו ועונו
שנאו בשער מגיד מישרים
חכם חרשים ונשוא פנים

שפת אמת וצדק נעדרים
יכחידנה תחת לשונו
ויראי חטא שתו מי המרים
מסיר שפה לנאמנים

יקר יאמיר מצוק ומצור
חזק משמיר ומחלמיש צור
שיר וקול זמר עזוב ועצור

העם בחרת לך לנחלה הן
האכלתם לחם דמעה
דלא כמאן אזלא מדלדלא
ויהי העם כמתאוננים

לשמך עשה נורא עליה
קבץ גדחה וצולעה
תעלה לה רפאות תעלה
ועצמה תרבה לאין אונים

כל קצין כלו חוטא מה ענשו
ראה עניי כי עת להננה בא מועד
עקבות משיחא
אבדו וספו אנשי אמונה גמר
חסיד פסו אמונים

פרוטה כלתה אם תבקשנה
חכמת סופרים ונבונים סרחה
איש לבצעו מקצהו פנה אוהב
שחד רודף שלמונים

אויבי איש בביתו לראש פנה
אוכלי לחמו כרו לו שוחה
לא נודע פי באו אל קרבנה לחמו
ומימיו נאמנים

בן סורר מורה טובא וזולל
אפו יחרה אביו וקלל
אב ואם ימרה כבודם חלל
לא יבושו ילדים ונערים את פני
זקנים ילבינו
בת באמה קמה ידה תרים פלה
בחמות תעז פנים

בן אדם למה תדאג לשעבר כי
הוא אין
ולעתיד פי הוא עדין
קנה אל ה' פי הוא הממציא לך יש
מאין
ותשועת ה' כהרף עין

אוחילה לאל יחיש ישועה יעשה
למען בריתו
ארח הגלות וברעות שבעה נפשי
לעג השאננים

נקם ישיב לכל עושה רשעה פי
שנים יאבדו יכרתו
תרדוף ותשיגם חרב רעה לטבח
נתונים נתונים

יעודד עדה נפלה ו שקעה חלקו
וחבל נחלתו
הרב אויב עד צואר הגיעה לטרוף
טרף חציו שנונים

ירעם בקולו כי עלה כעסו
את על סבלו נלאיתי נשוא

